

JUSTITISMINISTERIET

Politi- og Strafferetsafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 1. november 2013
Kontor: Politikontoret
Sagsbeh: Trine Dahl
Sagsnr.: 2013-0030-1699
Dok.: 923381

Hermed sendes endelig besvarelse af spørgsmål nr. 4 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 3. oktober 2013. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Pernille Skipper (EL).

Morten Bødskov

/

Anne Berg Mansfeld-Giese

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 4 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Ministeren bedes redegøre for, hvilken procedure politiet anvender, når en kommune anmoder om politiets assistance til at lokalisere et barn, overfor hvem der er truffet afgørelse om tvangsforanstaltninger.”

Svar:

Justitsministeriet har til brug for besvarelsen af spørgsmålet indhentet en udtalelse fra Rigspolitiet, der har oplyst følgende:

”Rigspolitiet kan indledningsvis oplyse, at Rigspolitiet i samarbejde med Social-, Børne- og Integrationsministeriet har udarbejdet retningslinjer til politikredsene vedrørende behandlingen af sager om børnebortførelse. Retningslinjerne, der senest er blevet revideret i august 2013, tager primært sigte på sager, hvor børn bortføres til udlandet af den ene forælder.

Det fremgår af retningslinjerne, at politiet ved modtagelse af en anmeldelse, eller når politiet på anden måde bliver opmærksom på tilfælde, hvor et barn er savnet eller mistænkes bortført, vil foretage en foreløbig vurdering af, hvorvidt der kan være tale om en overtrædelse af straffelovens § 215.

Efter straffelovens § 215 er det strafbart at unddrage personer under 18 år fra forældres eller anden rette vedkommendes myndighed eller forsorg.

I tilknytning hertil foretager politiet – alt efter sagens karakter – en foreløbig vurdering af, om §§ 156-157 i lov om social service (serviceloven), der supplerer straffelovens bestemmelser, er overtrådt. Bestemmelserne omhandler blandt andet tilskyndelse eller hjælp til undvigelse til et barn eller en ung, der er anbragt uden for hjemmet. Endelig vurderes det, om der foreligger en anmodning om politiets bistand til at fuldbyrde en afgørelse på det sociale område, jf. servicelovens § 64, stk. 4, jf. stk. 1 og 2.

I de tilfælde hvor en kommune anmoder om politiets assistance til at lokalisere et barn, over for hvem der er truffet afgørelse om tvangsforanstaltninger, vil politiets efterforskning ske i tæt samarbejde med kommunen. Hvorledes efterforskningen tilrettelægges, vil afhænge af sagens karakter, men efterforskningen vil typisk indebære bl.a. afhøringer af pårørende med henblik på fastlæggelse og efterfølgende undersøgelse af mulige opholdssteder for barnet.

Rigspolitiet kan endvidere oplyse, at flere af landets politikredse har faste samarbejdsfora med kommunerne, hvor der er mulighed for drøftelse af sager og af samarbejdet generelt.

Rigspolitiet kan afslutningsvis oplyse, at Rigspolitiet under inddragelse af politikredsene vil undersøge, om der er behov for at justere og uddybe retningslinjerne i sager om lokalisering af børn, hvor der er truffet afgørelse om tvangsforanstaltninger.”